

Bornemisza Péter

Tizenharmadik úrnapi evangéliom Szentháromság-nap után

Mi okkal mondotta Krisztus Urunk az ő tanyítváninak ezt: *„Bódogok a szemek, mellyek azokat látják, mellyeket ti láttok”?* (L 10,23) Mi okkal mondotta, majd meghalljuk. Imezt is értsük meg, hogy nagy fohászkodással és óhajtással monda Idvözítőnk ez igéket az ő tanyítváninak. Hogy midőn az régi szent próféták és királyok csak az hírét is édességgel óhajtották volna őneki, immár eljövén semmit nem gondolna ez világ vele. Sőt megútná és megpökné. Jaj, most is ki nagy sokan hasonlatosok ehhez, kik távol óhajtják az Isten igéjét, orrok előtt meg utálják. Azért ezben való bánatja miatt sokképpen vigasztalja magát. Először az ő Atyjának hozzá való jóakaratójával, hogy noha őtet meg-unja ez világ, de az ő Atyja szereti őtet, az híveknek is nagy öröm ez érzéken-ség. Keresztelő Jánosnak, Szent Pálnak és a többinek a sok gyalázás alatt nagy vigasztalás volt, hogy tudták az ő dolgoknak kedves voltát Isten előtt. Másodsor, hogy mindazáltal az ő Atyja az kicsinyek közül választott volna neki valókat. Azért ezen megvidámítván magát, hálát ada erről az ő szent Atyjának. És azután mostani evangéliumba inteni kezde az ő tanyítvánit emez igékbe: *„Bódogok az szemek, mellyek azokat látják, mellyeket ti láttok”.* Ez igékbe, mondok, arra inti, hogy az választásban és az ő látás- és esméretbeli bódogságban megmaradnának. De hogy ezeket jobban megérthessük, lássuk meg immár, mi okkal mondotta ezeket Krisztus Urunk. Ez evangéliom előtt azt írja Szent Lukács, hogy Idvözítőnk midőn először tizenkét tanyítvánit, azután hetven tanyítvánit elküldette volna prédikállani széllal az városokra, ahol ő maga is prédikálni akar vala, azok nagy jó áldomással és előmenetellel járanak. És megtérvén nagy örömmel kezdék beszélni, hogy az ő tanyításokat sokan jó kedvvel fogadták, és kezdék beszélni az csudákat is, mellyeket míveltek, és nagy örömmel mondának: *„Uram, az ördögök is engednek minékünk az te neved által.”* (L 10,17) Ezzen ő maga is, Idvözítőnk megvidámula, és nagy örömré indula. Mint midőn az vitézek is jó nyereséggel hazatérnek, ellenségit megvervén, velek együtt örül az ő kapitányok is, így Idvözítőnk is nagy örömmel hálát ada az ő mennyei szent Atyjának, hogy az nyomorult bűnös emberen könyörült, és hogy őket az ördög rabsága alól kimenté, hogy szent Fiát értök adta, minden terheket és még váltságokat órea vetette, és az ő igéje által őket az bűnből és az ördög alól magához gyűjti szent Fia által. És ezben illy szegény embereknek, mint a halász tanyítványok voltak, illy nagy előmentet adott, és hogy illy nagy szépen megáldotta volna, és nagy csudatételekkel őket megerősítette volna, kik noha ez kevély világ előtt útálatosak az ő szegény voltokért, de ő nem útálná őket, sőt afféle alázatosok által jelentené ki minden dicsőséges és felséges hatalmát, tanácsát és jóakaratóját.